

Uitreiking Erelegpenning Nederlandse Vereniging voor Radiologie
aan dr.mr. E.L. Mooyaart

Van MR tot Mr.

Toespraak door dr. L.M. Kingma

Volgaarne voldoe ik aan het verzoek van het bestuur en van de initiatiefnemer Rob de Vries om Eduard Mooyaart toe te spreken naar aanleiding van de uitreiking van de Erelegpenning van de NVvR. Voor de betrokkene is dat altijd een raar moment, maar voor de vereniging is het altijd weer een plechtige gebeurtenis.

Dr.L.M.Kingma

U ziet de voor- en achterzijde van de legpenning. Sedert de eerste uitreiking, in 1966, is dit de twintigste maal, dus Eduard: je wordt nu opgenomen in een zeer selectief gezelschap!

Zoals gezegd was het Rob de Vries die in augustus 2002 het initiatief nam voor de uitreiking en daarbij, zoals dat past bij een dergelijk voorstel, direct unanieme en brede steun ondervond, ook in de kleine en selecte kring die altijd rondom Eduard staat.

Hij wees daarbij op vier kernfeiten: secretaris van het bestuur van 1993 tot 1996, secretaris van de Werkgroep Juridische Zaken – en wij hebben veel juridische steun nodig als vereniging –, secretaris van de Wertheim Salomonson Stichting, in die periode een herstructurering verzorgend, en tot slot vertegenwoordiger van de NVvR in de MSRC.

Wie is Eduard Mooyaart eigenlijk? U ziet een verkort curriculum: opleiding in het AZG, stafflid aldaar, promotie en behalen titel Mr. in de Rechten, stafflid in Nijmegen – zijn grote vriend Hans Blickman, aldaar benoemd tot hoogleraar en hoofd, zal daaraan ongetwijfeld mede debet zijn geweest.

Na te zijn opgeleid door Jack Blickman, Cees Thijn en Lourens Penning, richtte Eduard zijn belangstelling in het begin sterk op cardiologische radiologie en hartkatheterisatie, later meer en meer op MR. In de VS werd al snel duidelijk dat de toekomst van US en MR een deel van het werk in de klassieke hartkatheterisatie zou kunnen gaan vervangen, al bleef het aantrekkelijk om met name ook het interventionele deel te begeleiden.

De ontwikkeling van MR in het AZG vertoonde een amateuristische start, maar via het leerboekje met een heus rapport met wel acht bijlagen en gelijkwaardig overleg met de heren Van Voorthuisen en Valk wist Eduard zich al snel een waardevolle positie te veroveren, een eigen werkplek, een eigen organisatie, een vaste relatie met zijn onvolprezen Jannie – en hij werd uiteraard UHD, in een tijd dat zulks nog maar aan weinigen werd gegund.

Een kleine zijsprong via een bijzonder MR-onderzoek wil ik toch niet onvermeld laten, al was het maar omdat juist deze zijsprong zoveel licht heeft gevangen in de publiciteit.

Dr. mr. E.L. Mooyaart

In zijn werk, ook als bestuurder, bleef echter de belangstelling voor de radiologie en vooral de MR bovenaan staan, al ging allengs meer tijd naar organiseren en besturen. Eduard toont in al die kwaliteiten een ijzeren logica, een voorliefde voor regels, maar ook voor digitaal werken – zo ook binnen het bestuur van de NVvR, waar zijn bijdrage groot was. De discipline om steeds vanuit het relatief ver weg gelegen Groningen veel aandacht te geven aan de NVvR, kostte zoveel tijd dat hij al dat reizen bijna een jaar lang deed met een verlopen rijbewijs.

In het bestuur van de NVvR, betekent automatisch dat je er ook eens weer uit gaat. Waarvan nu dus een tweetal beelden.

Een druk bezet persoon als Eduard moet toch iets doen in zijn schaarse vrije tijd: dat werd golf en studeren. Het laatste eindigde in 1999 met het behalen van de titel Mr. in de Rechten. Een fraaie prestatie naast werk en privé. Het is bijna onvoorstelbaar dat iemand dan nog tijd over heeft voor organisaties als de MSRC en de Werkgroep Juridische Zaken.

De steun van Monique, Eline en Marijn is daarbij evenzeer onmisbaar gebleken als het wat meer relatieverende lezen van een krant en zijn beschouwingen over de wereld van radiologie en ziekenhuis.

Op de achtergrond van deze nu nog wat gemanipuleerde foto ziet u allen, onvermoed op het moment van de opname – namelijk 2 februari 1996 – al een schim van de toekomst van Eduard en Monique: een nog wat onscherpe figuur uit Nijmegen. Daar werd een volgende stap gezet.

Het spreekt voor zich dat Eduard zich ook aldaar inzet met zijn bekende logica en vakkennis en ... niet zoals de foto kan doen laten vermoeden, met de botte bijl, maar waarschijnlijk met een fijn fileermesje!

Dr. mr. E.L. Mooyaart ontvangt de legpenning uit handen van dr. F.H. Barneveld Binkhuysen

Eduard, nogmaals van harte gefeliciteerd, felicitaties die uiteraard ook gaan naar Monique, jullie dochters, maar ook aan allen met wie je hebt samengewerkt!

Veel dank voor al het goede dat je voor ons, als NVvR, reeds deed, dat het zeer lang zo moge blijven.

Noordwijkerhout, Radiologendagen

2 oktober 2003

Lucas Kingma

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.